

Predstavljeno na svetu staršev, dne 04.06.2018

Lepo pozdravljeni vsi prisotni tudi v mojem imenu.

Hvala za vaše povabilo, da lahko prisostvujem na sestanku. Tukaj sem z namenom, da s svojo zgodbo pomagam naslednjim šolskim generacijam otrok, sama pa nameravam svoja dva otroke izpisati iz Osnovne šole Semič, saj se močno bojim za njuno varnost.

Nasilje nad njima je preraslo že vse meje mogočega, tudi kot družina smo sploh v zadnjem šolskem letu v nenehnem strahu v kakšnem stanju se bosta vrnila iz šole.

Da orišem zadevo in izpostavim nekatera izhodišča. Leon je prve štiri razrede osnovne šole obiskoval na podružnični šoli Štrekljevec. Opažanja učiteljice v 1.razredu so bila, da je malenkost živahnejši od vrstnikov, vendar še vedno to ne meji na hiperaktivnost.

Kot odgovorna mama sem ga peljala do strokovnjakov psihološke stroke, ki so podali mnenje, da je z Leonom vse v redu, da pa naj se oglasimo ponovno, v kolikor bi se stanje poslabšalo v prihodnjih razredih. Sama sem bila doma z otroki vse do Leonovega 4.razreda, nisem bila zaposlena, moja skrb sta bila otroka v vseh pogledih, tako Leon kot Leja. Tudi učno ni bilo odstopanj, Leon je posegal po štiricah in peticah.

V 5.razredu je začel obiskovati Osnovno šolo Semič, tukaj pa se je začelo s strani določenih otrok izvajati nasilje nad njim, ki se do današnjega dne samo še stopnjuje.

Vsled navedenega se je Leon začel zapirati vase, postal je nekomunikativen, opozarjal nase, velikokrat je moral na WC, zjutraj pred šolo, prav tako zvečer pred spanjem.

Vanj se je naselil nepopisen strah pred novim dnem. Kot odgovorni starši smo poiskali tako psihološko kot zdravniško pomoč. Rezultat slednjega je bil, da ima Leon motnje koncentracije, ostalo telesno pa je b.p.

Doma smo se veliko pogovarjali o dogodkih v šoli, nazadnje smo se kot družina vrteli v začaranem krogu in več ne vedeli komu naj verjamemo. Otroka smo dobesedno izgubili, saj je pripomnil, citiram, da tako nima smisla, da kaj pove, saj mu nobeden ne verjame, da je maltretiran s strani vrstnikov in je žrtev krutega med vrstniškega nasilja.

Začeli smo raziskovati in prišli do zaključka, da nam je šola kot staršem veliko zamolčala, pometla dogodke pod preprogo kot, da se ni zgodilo nič.

Me zelo skrbi za stanje na šoli, da se že 5 let po besedah določenega učitelja ni naredilo ničesar, mar se mora res zgoditi grozodejstvo, da bo kdo od otrok postal invalid ali izgubil življenje, da se bo kaj premaknilo?

Kot starši nismo izpustili nobenega sestanka, naše sodelovanje s šolo je redno, ob izrednih dogodkih sva oba z možem iskala za to pristojne in v večini naletela na prazne obljube in gluha ušesa.

ORIS NEKATERIH NAJHUJŠIH DOGODKOV Z OTROKOMA:

5.B RAZRED

1. Pretepali so ga in mu raztrgali copate.
  2. Najhuje mu je bilo, ko so ga stlačili v garderobno omarico in brcali vanj
  3. Po brcanju je dobil drugo omarico, *pajdaši*, ki so se izživiljali nad njim, niso vedeli, da ima drugo omarico in so še kar brcali vanjo, misleč. Da je to še vedno Leonova omarica.
  4. Na kocu 5. razreda jih je razredničarka dobila, ko so ga pretepali. Sestanek z mamami in otroki, ki so Leona pretepli, ni rodil nobenega izplena, ponovno sem prišla do spoznanja, da šola ne ve prav ničesar kaj se dogaja po hodnikih, po garderobah, kaj šele na šolskem dvorišču.
- Po nasvetu socialne delavke smo Leona z namenom zaščite prestavili v paralelni a oddelek.

6.A RAZRED

Obiskovanje 6. razreda je za našo družino postala prava nočna mora.

1. Romski otrok je dotični učiteljici zagrozil, da jo bo ubil in zakopal v prisotnosti vseh otrok v razredu.
  2. Na spustu po Kolpi ga je romski otrok udaril z veslom po glavi. Šola nas ni obvestila o dogodku.
  3. 2 romska otroka sta ga v garderobi brcala v tilnik in v glavo. Bil pri ravnateljici in učiteljici, šola nas zopet ni obvestila o dogodku.
  4. Pri pouku tehnike ga je Rom davil, bilo je tako hudo, da je eden izmed učencev letel po učitelja v pripravljenosti. Leon ni prišel do zraka, učiteljica tehnike ni bila kos situaciji, kaj bi se zgodilo, če ne bi priskočil na pomoč učitelj oz. če ga ne bi bilo? Zopet ni bilo nobenega obvestila s strani šole. Kasneje Policiji šola ni opisala dogodka kot je bil v resnici, opis je bil v blagi obliki.
  5. Naslednji dogodek zopet pri pouku tehnike, se je isti Rom porušil in se ulegel na Leona. Leon mu je sam rekel, naj gre dol z njega, saj mu smrdi iz ust. Šel je iskat kladivo in tehnično žago, na srečo, ga je sošolec rešil, Roma zgrabil za obe roki, vendar je ta v ihti in agresiji naredil luknjo v zid, kaj bi bilo, če bi bila ta luknja na telesu katerega od otrok, kar bi se popolnoma lahko zgodilo.
- Spreglejte vendar, ta otrok je nasilen, agresiven, potrebuje drugačno obravnavo. Zakaj se nič ne naredi na tem področju? Tudi ob tokratnem dogodku je moral intervenirati učitelj v pripravljenosti
- Informacij o dogodku zopet šola ni posredovala nam staršem, saj se ji očitno dogodek ni zdel pomemben. Ali bo pomemben, ko bo to kdo drug izmed otrok?

6.ŠPORT:

Učili so se delati vozle, ko se je učitelj odstranil iz telovadnice za nekaj časa, so zopet skupina nepridipravov zvezali Leona in ga vlečeli po tleh. Komaj se je rešil iz njihove pasti in enega fanta pritisnil, da so ga potem pustili na miru.

7. Še isti dan ga je eden izmed otrok še z dvema sošolcema prijel in mu hotel zarjaviti vijak potisniti v zadnjično odprtino na avtobusni postaji, še pred tem pa mu je v garderobi grozil, da mu bo to naredil. S težavo se je rešil, s strani šole nismo izvedeli nič.

8. Istega dne (24.01.2018) se je isti otrok s prijatelji spravil še na Lejo, ko je šla od pouka klarineta.

Vprašali so jo, če je sestrice Leona Kambiča, sicer Leja obiskuje 4. razred podružnične šole Štrekljevec. Pritrdila je vprašanju in se zaigrala s punčkami, čakajoč avtobus. Skupina jo je opazovala, ko je Leja šla za plezalno steno, jo je eden izmed skupine napadel in porinil na tla, pred tem so jo zmerjali, da je enaka kot njen brat. Po prihodu iz šole je doma povedala zgodbo, to je bilo na četrtek. V večernih urah je začela tožiti, da jo boli srček, prav tako naslednji dan, dokler ji ni v soboto začelo srce tako močno razbijati, da smo morali nemudoma v Metliko v zdravstveni dom.

Od tam so nas urgentno napotili v Novo mesto, kjer so jo zadržali na opazovanju, saj so se zdravniki bali, da bi jo srčna kap in spraševali ali je doživela kakšen šok. Seveda je tako ona kot cela družina spremljala vse dogodke in med vrstniško nasilje nad Leonom, v njej se naselil takšen strah, da je povzročil srčno aritmijo od samega šoka. Prav tako hudo tresavico desne roke.

Po tem dogodku sva šla z možem v šolo, ne napovedano do gospe ravnateljice in ji povedali o vseh dogodkih do tistega dne. Razšli smo se v upanju, da se bo zadeva razrešila. Dobili smo termin naslednjo sredo, kjer so prisostvovali ravnateljica, Sašo, ga. Petra Kastelic, ga. Anja Petrovčič. Začuda pa ni bilo socialne delavke, za katero sem naknadno izvedela, da ni bila o ničemer obveščena.

Na tem sestanku smo se dogovorili za urgentno ukrepanje.

Ker si je fant, ki je deloval nasilno na moja dva otroke poškodoval nogo, je šola zadevo zavlekla in o dogodku obvestila policijo šele čez približno 2 tedna. 09.02.2018 Prvi razgovor z njegovimi starši in policijo šele 20.03.2018.

Ko navedenega otroka ni bilo v šoli, ni bilo nobenih neljubih dogodkov. Takoj po njegovi vrnitvi, je že grozil Leonu. Razgovor z njim je imela šola šele 30.03.2018.

CSD je bil obveščen komaj 21.03.2018 kar je približno dva meseca po dogodku

9. Ko je šel Leon iz šole, je na stari avtobusni postaji pripomnil, da sošolec rjovi v garderobi, ga je eden izmed otrok začel loviti in ga tudi prijel in mu strgal smučarsko bundo, medtem, ko ga je vlekel in se mu je otrok strgal iz rok, bi ga lahko povozil avto, saj je zletel na cesto. Zahtevala sem soočenje, da pridem zadevi do dna.

Norčevanje iz otroka je nonstop, kar naprej ga nazivajo s pedrom, če je prišel iz psihiatrične klinike, vsi ki se pri meni v salonu ostrižejo jih zmerjajo s pedri, tako da mi starši povedo, da katerega izmed otrok odpeljejo drugam na striženje, ker se otroci teh otrok enostavno bojijo.

10. Leon nas je prosil, da ne gre na ekskurzijo v Ljubljano, ker se jih boji. Z možem sva ocenila, da je bolje, da ostane doma, saj mu šola žal ne zagotavlja varnosti že v Semiču, kako mu jo lahko zagodejo šele v Ljubljani. Naslednji dan so mu zopet pripravili zasedo v garderobi in ga zmerjali, če je bil na psihiatrični kliniki, da ni šel v LJ. Ker Leon ni odreagiral, tako kot mu to narekujemo doma, so ga začeli obmetavati s copati v glavo. Čakali so izrecno nanj, da si ga bodo lahko privoščili. O tem me je obvestil učenec, ki gleda Leonovo trpljenje že kar lep čas.

Istega dne čakajoč na avtobus, si je želel še na zibalke. Skupina ga je pregnala, mu ni dovolila zibanja. Ko je bilo prosto, je šel znova do zibalk in so ga začeli obmetavati s kamni, hkrati pa so mu zagrozili, če bo povedal, da ga bodo ubili.

11. Zadnji dogodek 28.05.2018 zopet boksanje v trebuh.

Po dogodkih v šoli je bil marca šoli obljubljen varnostnik s strani občine. Šola nas je prepričala, da bo zadevo reševal učitelj, ki bo v pripravljenosti. Žal se glede tega ni zgodilo prav nič. Otroci še vedno razgrajajo nad otrokom, varnosti mu ne more zagotoviti nobeden, imenovanega učitelja ni nikjer, ko bi ga človek potreboval in nasilje se samo stopnjuje.

Ga. ravnateljica in ga. socialna delavka:

Vemo, da Leon ni osamljen primer na tej šoli, kjer se dogaja nasilje nad njim. Starši žrtev otrok mi povedo podobne zgodbe, kot pri Leonu, »da je pač izzival«. Očitno je otrokom v tej šoli že prišlo v navado, da opravičijo svoja dejanja z izzivanjem, drugih otrok.

VPRAŠANJA:

1. Zakaj šola ni obvestila staršev pri napadih, ki so se dogajali med letom? Za vse smo izvedeli doma in potem sami preverili v šoli, kjer smo dobili potrditev, da se je res zgodilo.
2. Zakaj učiteljski zbor ni bi o tem seznanjen? Vedeli so samo dotični učitelji.

Starša:

Tanja Kambič in Jože Kambič